

Hét levél hét gyülekezetnek – hét üzenet Krisztustól a Gyülekezetnek. Minden gyülekezet, minden hívő közösség, különböző korszakokban is, ugyanahhoz a testhez tartozik, aminek Krisztus a feje, ugyanaz a menyasszony, akinek Krisztus a Vőlegénye.

Különböző gyülekezetekhez különböző üzenetek: Jézus Krisztus ismeri őket személyesen, ahogyan engem is. Tudja, milyen a hitem, tudja, miben tértem el tőle, és hív megtérésre. Tudja, miből kell megtérnem. „Aki győz...” – mondja, és ígéreteket tesz. Azt, akarja, hogy minden gyülekezet és minden hívő győztes legyen; én is győzzek.

De győzni csak Ővele lehet. Ezért jön, szól, mert azt akarja, hogy vele éljek, vele harcoljak.

Bemutatkozik, mindegyik levélben másképpen. Itt azt mondja: Ő az Ámen. Isten ígéreteinek a beteljesedése (2Kor 1,20), hű és igaz tanúja annak, hogy Isten meg akarja menteni a bűnös, elveszett embert: a halálával tett erről bizonyosságot. Ő az Isten teremtésének kezdete: ott volt a teremtésnél, de teremtménnyé, emberré is lett; minden „benne, általa és reá nézve” teremtetett, és azzal, hogy újjáteremtett minket, az Ővéi lettünk. A laodiceaiaknak is ezt mondja: ti tudjátok, ki vagyok, mit tettem értetek, tudjátok, hogy újjászültelek titeket, az enyéme vagyok.

Folytatja: most is az enyém vagy, és tudok cselekedeteidről. Tudom, hogy amikor befogadtad az evangéliumot, örömmel fogadtad. Lehetett tanítani téged. (A laodiceai gyülekezet a kolosséinak a „testvérgyülekezete” volt, szoros kapcsolatban volt vele. Ugyanazokat a tanításokat kapták: Pál a kolosséi levelet nekik is szánta. Kol 4,15–16) – De tudok a mostani cselekedeteidről is. Nem itt kellene tartanod. Kezdetben forró voltál, most langyos vagy. Akkor lehetett téged arra biztatni: „az odafennvalókkal törődjete, ne a földiekkel” (Kol 3,2), most csak a földiekkel törödsz, és azt mondod: „gazdag vagyok, nincs szükségem semmire”.

„Bár hideg volnál vagy forró.” A hívő legyen forró: legyen benne az a tűz, amit Jézus bocsátott a földre (Lk 12,49). Ha kihűlt, az Úr újra meggyújthatja. A langyos hívő, mint a langyos víz, mindenkinek kellemes – és nem is akar ebből kijönni. Megelégedett magával, és így szól: meggazdagodtam, nincs szükségem semmire. Nem kell neki Krisztus, és nem kellenek az Ő ajándékai sem. Nem akarja azt a kincset gyűjteni, ami megmarad (Mt 6,20).

Súlyos ennek a következménye. Azt mondja Jézus: „kivetlek a számból”, ebben az állapotban te sem kellesz nekem. Mégis hív, hogy térjek meg – mert szeret, ezért megfedd és megfenyít.

Az arany, a szemgyógyító ír, a ruha a gazdagságot jelentették. Erre a gazdagságra voltak büszkék a laodiceaiak, ez adta nekik a hamis biztonságot. „Tanácsolom neked...” – mit ajánl ezekkel szemben Krisztus? Tűzben megpróbált aranyat: hitet, amely értékesebb az aragnál, amely az Ő megjelenésekor is dicséretet nyer (1Pt 1,7). Újra meg kell tanulnunk felfelé nézni, és nem a látható, kézzelfogható dolgokban bízni. Ha valaki gazdag, legyen képes azt elengedni, ne féljen attól, hogy esetleg elveszíti. – Fehér ruhát, mert enélkül mezítelenek vagyunk: látszik rajtunk mindaz, ami szégyenletes. Isten látja a bűneinket – kivéve, ha benne vagyunk Krisztusban. Ne akarjunk Őnélküle „kitűnni”, saját cselekedetekkel tetszeni Istennek. – Szemgyógyító írt, hogy lássunk. Amikor Jézus meggyógyított egy vakot, az Őt látta először. Nekem is Őt kell látnom először. A meggyógyított vak „követte Őt az úton” (Mk 10,52), nekem is követnem kell. Így tanulom meg azt, hogy úgy lássak mindent, ahogyan Ő: a világot, hogy nem ez az igazi otthonom. Önmagamot úgy, mint az Ő megváltottját; a régi természetemet, mint ami ellen küzdenem kell. A hívőket úgy, mint a testvéreimet, akik ugyanúgy harcolnak, és akiken „ugyanazok a szenvedések telnek be” (1Pt 5,9). Más embereket úgy, mint elveszetteket, akiknek Jézusra van szükségük. Az erőmet, az időmet, a vagyonomat úgy, mint amivel Őt szolgálhatom.

Az ajtó előtt áll és zörget – a langyos hívő ajtaja előtt is. Ha megnyitom, akkor újra láthatom Őt, közösségem lesz vele, felforrósít. Újra harcba küld a régi énem ellen és másokért. Ő győzött, és nekem is az Ő győzelmét ígéri.

A Lélek a gyülekezeteknek szól: minden gyülekezethez, benne minden hívőhöz. Akinek van füle, hallja meg, könyörögjön a gyülekezetéért, a hívőkért, hogy ne maradjunk langyosak, lássuk Jézust, lássuk, mire hívott el minket, kívánjuk az „odafennvalókat”, az Ő gazdagságát, és hitet, amivel győzhetünk a világ felett (1Jn 5,4).

Jel 7,14–15

„Ezek azok, akik a nagy nyomorúságból jöttek, és megmosták ruhájukat, és megfehéřítették a Bárány vérében. Ezért vannak az Isten trónusa előtt, és szolgálják őt éjjel és nappal az ő templomában, és a trónuson ülő velük lakik.”